

И тъй, Христосъ казва: „Благъ е тъкмо единъ Богъ“. Какъ се изразява Неговата благостъ? — Той иска да ни прѣдаде своята благостъ, да ни направи здрави. И апостолъ Павелъ казва: „Богъ иска да ни прѣдаде своята благостъ, и ние да я възприемъ“. Тогава казвамъ: Любовъта, благостъта на вѣчния Богъ е еднаква къмъ всички сѫщества, но всички не я възприематъ еднакво, вслѣдствие на това произтичатъ тия лоши разположения, тия дисонанси въ тѣхъ, Слѣдователно, ако при най-голѣмия упадъкъ на духа ти можешъ да си кажешъ: Велики Боже на Любовъта, макаръ че азъ съмъ Те забравилъ, макаръ че нѣмамъ телефонъ съ Тебе и не ти чувамъ гласа, но съмъ напълно убѣденъ, че въ Тебе нѣма промѣна и измѣна и Ти мислишъ заради менъ. Кажешъ ли, че Господъ те чува и мисли заради Тебе, Той действително те чува и мисли за тебъ; кажешъ ли, обаче, че Той не те чува и не мисли заради тебъ, ти сгѣстявашъ материята около себе си и се отдалечавашъ отъ Бога съ такава бѣрзина; че гластьтъ Му не може да се чуе и да те сдигне. И тогава всичката благостъ, която Богъ ти изпраща, остава неизползвана.

Днесъ вие сте хора на отрицанието. Нѣмамъ нищо противъ това, ще дойде денъ, може би следъ 250 милиарда години, когато вие ще бѫдете по-умни, отколкото сега. Нѣкой отъ васъ, както ви гледамъ, и сега сте разумни. Нали искате да бѫдете щастливи? Азъ ви прѣпоръжвамъ за тази цѣль да бѫдете разумни, но не разумностъ като тази на лисицата, нито като тази на тигъра; или на змията или на паяка, нито разумностъта на овцата, нито